

1971-11-25

AFSENDER

Knud Ferlov

MODTAGER

Sonja Ferlov Mancoba

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev.

Generel kommentar:

Det salmevers af Grundtvig, som Knud Ferlov parafraserer er salme 561, strofe 6. Desuden citeres en linje af François Villon.

Afsendersted:

Rom

Modtagersted:

Paris

Omtalte personer:

Niels Ferlov

Bruno Hans Grausen

N. F. S. Grundtvig

Arkivplacering:

Ferlov Mancoba arkivet.

DOKUMENTINDHOLD

Knud Ferlov skriver til Sonja Ferlov Mancoba, at han tænkte på hende, og et vers af Grundtvig faldt ham for, og han skriver verset til hende. Han følger dette op med endnu en frase med fokus på livets forgængelighed og tidens henfaren. Desuden beretter han, at han har levet i en festrus i forbindelse med sin 90 års fødselsdag.

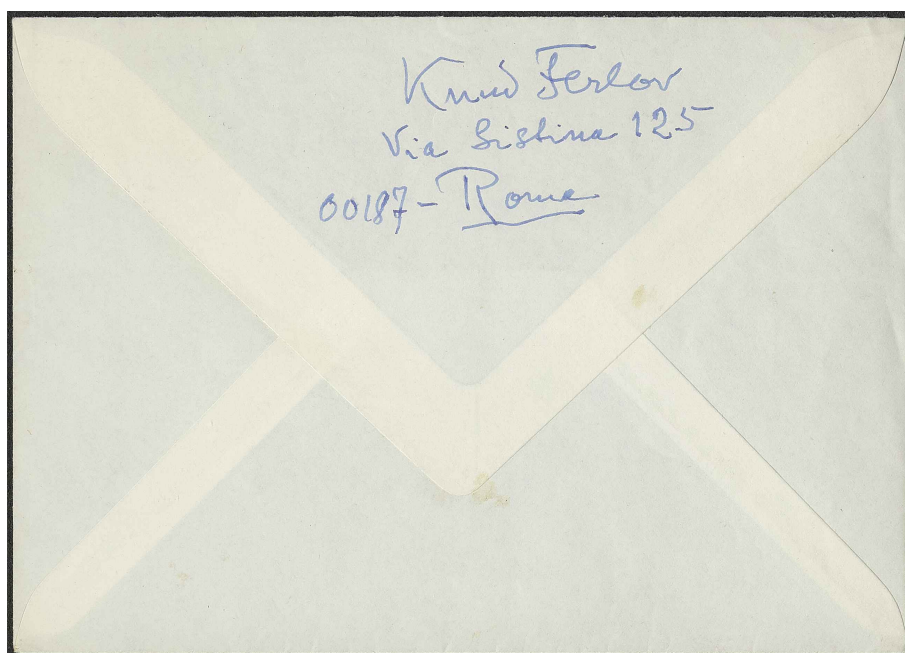
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Rom den 25 nov
1971.

Kiereste Sonya,

Jeg kom til at tænke paa
dig i morges, da jeg sprang ud af
sengen og en strofe af Grundtvigs
skønneste digt dukkede op i min
erindring:

" Fortrylledrøm
Om evig tids perle i tidernes skrin!
Du gækker de arve, som søge ^{om} ~~om~~ ^{Sonne}
hvad lygtes begæret at skabe med
saa varigt de Kalde, hvad ^{vi} ~~vi~~ ^{ikke}
" ^{forseer}

Som timer og aar.

Ju det er sandt: "Om soner les
mejer i' autum!"

Ju var livet i en festens. M
havde en dybtlig fød selsdag. Vor am =
bestadmand havde gjort en fin pro-
kord for mig, hvilket han havde in =
viteret Gyde, Jim og Niels. V.
havde en lystig for midtag, og M

Klænder mig endnu til erindringen
om den, men den forgaar "som
Aimer og aar". Men det vil
lykkes mig endnu engang at se
dig og Ernst og Wouge hermed. Det
forekommer mig temmeligt, at jeg skal
staa vinteren, der synes at blive
meget streng, iserne - og dog
intet er temmeligt for Gud. Haar-
det svigter alting, naar man er
parat til at tage imod og det
mod saale af hvad man haaber.
Livet er ogsaa i det mod satte,
men vi mennesker har en usalig
Arang til at "perdere vitam per
Causas vivendi".

Med Kærlig hilsen til
jer alle og godt mod til Wouge
din gamle onkel
Jens.